

۳۰- ای دوستان آن یار مهربان

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۰- ای دوستان آن یار مهربان

ای دوستان آن یار مهربان، آن آفتاب حقیقت نیر اعظم فلک رحمانیت پرتوش جهانگیر است و بخشش بر شرق و غرب مبدول و بی نظیر نیران عنایتش در ریزش است و ابر رحمتش در پرورش ابواب فیوضاتش مفتوح است و قوای تأییدش نفحات روح نسیم موهبتش حیات بخش است و شمیم مرحمتش جان مشتاقان روی دلکش. پس امیدوار باشید که صبح امید دمیده است و خورشید فیضش درخشیده کلّ از بحر عطایش مستفیضیم و از دریای وفایش مستفید. اگر روی پنهان نمود خوی آشکار کرد اگر تن ستر نمود جان بیاران همدم راز فرمود. چون اختران انوار بدرخشید و چون نوبهار بطراز گلزار جلوه نمائید چون ابر بگریید و چون برق بچندید چون نسیم به هر اقلیم بوزید و مشام طالبان معطر نمائید. کلّ یاران او هستید و همدم اسرار او دمساز رازید و مرغان خوش آواز. پس بسزائید و بنوازید که در گلشن عرفانش عندلیبان خوش الحان گردید و طوطیان هند یزدان تا گوشها باز گردد و دلها واقف راز. اوست مؤید اوست موفق اوست مجلی اوست متجلی. خوشا بحال ما که چنین دلبری داریم و چنین مهربان سروری.

ORIGINAL

AUDIO